

132.

Musical score for piece 132, a 2/4 time signature piece in D major. It consists of six staves of music. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The second staff continues the melody. The third staff includes first and second endings. The fourth staff has a repeat sign. The fifth and sixth staves conclude the piece with a double bar line.

Kadrilj.

133.

Musical score for piece 133, a 2/4 time signature piece in D major. It consists of two staves of music. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The second staff continues the melody and concludes with a double bar line.

Ola Olsson Feuer.

(Lövestad, Färs härad.)

OLA OLSSON, till yrket snickare, gemenligen kallad OLA FEUER efter fadern, vilken tog sig namnet Feuer som dragon, är född i Heinge 1819. Han är gehörsspelman med gammaldags spelsätt ock föredrag. Om de gamla danserna lemnade även han gott besked. Fadern, som på sin tid var en av häradets skickligaste polskspelare, lärde honom spela fiol.

Polskor.

♩ = 104.

134.

The musical score is written on four staves. The first staff starts with a treble clef and a 3/4 time signature. The key signature has one sharp (F#). The music consists of eighth and sixteenth notes, with some measures containing triplets. There are question marks above some of the notes in the first and third staves, possibly indicating a choice of fingering or a specific performance technique. The piece ends with a double bar line and repeat dots on the fourth staff.

137.

138. Stäm-
ning:

Svingedanser.

1) Använd som melodi till den bekanta visan: »Där stod en flicka uti en hage».

D: C. 3 ggr.

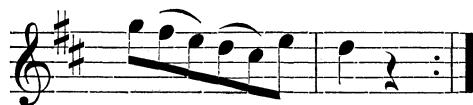
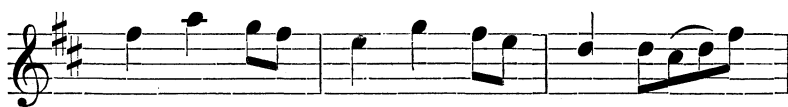

Valser.

$\text{♩} = 184.$

This musical score is written for a single melodic line in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The piece is in 2/4 time. It consists of eight staves of music. The notation includes various rhythmic values such as eighth, sixteenth, and thirty-second notes, as well as rests and ties. There are several trills and grace notes. The score includes repeat signs with first and second endings. The first ending appears on the fifth staff, and the second ending appears on the eighth staff. The piece concludes with a final cadence on the eighth staff.

143. Stämning:

Brännvinspolska.

144.

Rent å glased, rent å glased,

syn - - na dej, la mej få litt!

D. C. 3 ggr.

Välföttadansen.

♩ = 156.

145.

Fiol i spann.

 $\text{♩} = 156.$

146. *bis*

bis

bis

bis

Martin Ramelius.

(Östra Ingelstad, Ingelstads härad.)

Från Lövestad ställdes färdens direkt till Östra Ingelstad. Jag skulle här göra bekantskap med en yngre broder till den ovannämnde Ramelius, nämligen MARTIN JOHAN RAMELIUS, född 1832 i Albo härad. Släkten tycks vara alltigenom musikalisk. Alla bröderna ha varit spelmän, ock bland deras söner finnas också musikanter. KRISTOFFER, den älst, har dock mäst bidragit att göra namnet känt. Otaliga gånger hörde jag honom framhållas såsom »mästaren för alla spelmän». Namnet hade alltså god klang, ock det var därför med mer än vanlig undran ock nyfikenhet jag emotsåg besöket hos Martin Ramelius. En spelman med dylika anor borde ju kunna lemna rika ock värdefulla bidrag till samlingarna. Så blev dock ej förhållandet. Martin Ramelius hade, även han, glömt bort det mästa av sin forna repertoar. Det är endast modern dansmusik han i sin egenskap av ortens mäst anlitate spelman lagt sig på. Ett par nummer i hans gamla repertoar, särskilt en polska i g-moll, göra den dock ganska intressant. Ramelius är notkunnig, spelar rent ock vackert t. o. m. i »lägen», men lär, enligt vad han med en viss stolthet ock släktkärlek försäkrade, ingalunda vara att förlikna vid brodern ock läromästaren Kristoffer. Musikalisk som han var, skattade han fiolspelet högt ock kunde ej nog starkt betona sin ovilja ock avsky för »disse rälle harmonien, som fördärvat all dans». Måhända har dock denna, för övrigt berättigade ovilja andra, ej fullt så oegennyttiga grunder. Ty sedan Ramelius, vilken i likhet med så mången annan spelman ej är särdeles lagd åt det ekonomiska, blivit nödsakad att lemna sitt goda hemman ock för sitt uppehälle uteslutande hänvisats åt fiolspelet, kan han ej undgå att i »harmonikan», detta förhatliga instrument, se en svår medtävlare till fiolen, en medtävlare som hotar hans existens.

Polskor.

147.

Fine.

148.

The musical score for piece 148 consists of eight staves of music. The key signature is one sharp (F#), indicating G major, and the time signature is 3/4. The notation includes various rhythmic values such as eighth, sixteenth, and thirty-second notes, as well as rests and accidentals. The piece concludes with a double bar line and a final chord on the eighth staff.

149.

The musical score for piece 149, titled "Polskor." by Martin Ramelius, is presented on ten staves. The key signature is G major (one sharp) and the time signature is 3/4. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, frequently beamed together, and rests. The piece begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The score concludes with a double bar line and a final note on the tenth staff.

alt.

alt. ten. bas.

alt.

Svingedans¹ («Sväng»).

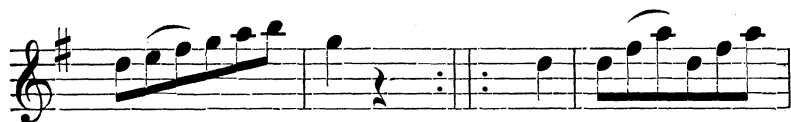
151.

¹) Jfr nr 94 (J. Ryberg).

Valser.

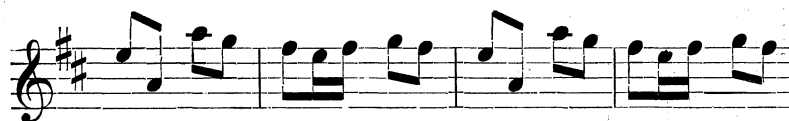

Hoppvalser.

Den långe dansen.

 $\text{♩} = 156.$

Kristoffer Ramelius.

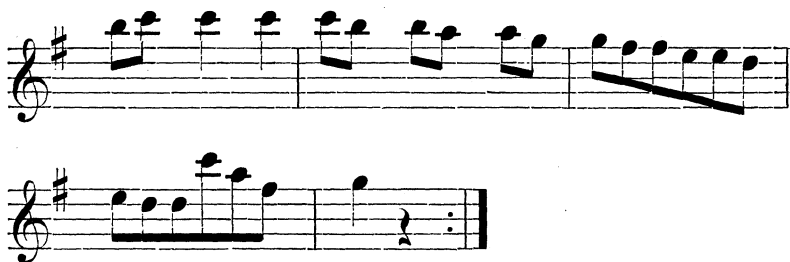
(Härrestad, Härrestads härad.)

Valser.

157.

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It consists of five staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a 3/4 time signature. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some measures containing beamed sixteenth notes. The second staff continues the melody with similar note values. The third staff includes a repeat sign (double bar line with two dots) after the first measure. The fourth and fifth staves complete the piece with various rhythmic patterns and note values.

This musical score is for a waltz by Kristoffer Ramelius, page 177. It consists of ten staves of music in G major (one sharp). The notation includes various musical symbols such as treble clefs, key signatures, time signatures (implied 3/4), and specific notes and rests. The score features several repeat signs (double bar lines with dots) and a trill marked with a '3' and a slur. The music is written in a single melodic line, typical of a piano or violin part for a waltz.

Kadriljer.

162.

The musical score is written on ten staves in treble clef, key of D major (two sharps), and 2/4 time. The notation includes various rhythmic values (eighth, sixteenth, and thirty-second notes), beams, slurs, and repeat signs. The music is a single melodic line.

Mårten Mattsson.

(Östra Nöbbelöv, Järrestads härad.)

Från Ingelstad reste jag till Simrishamn i tanke att med denna stad som utgångspunkt genomforsa byarna söderut: Östra Nöbbelöv, Hovby, Blästorp, Hammenhög ock Borrbby, där det skulle finnas gott om spelmän. Även nu hade man misstagit sig. »Pär Nebbele» i Ö. Nöbbelöv, som, ensam han, varit värd denna resa, var död sedan ett år tillbaka; Hovby-spelmannen träffades ej hemma ock hade dessutom för länge sen gjort av med sin fiol; Sasser Svensson i Blästorp, om vars ofantliga förråd på gamla notböcker jag hört mycket berättas, höll sig undan ock kunde icke på villkor fås fram ur sitt gömställe; Jöns Mattsson i Borrbby låg sjuk på Ystads lasarett. Alltså idel missräkningar. Resan gjordes dock ej helt ock hållet förgäves, ty Ö. Nöbbelöv hade ännu en spelman, 64-årige hemmansägaren **MÅRTEN MATTSSON**, en genomhärlig Järrestadstyp — med vitt, tvärklippt hår, benat mitt i pannan, grått skägg, rödlett hy ock små livliga, grå ögon — vilken hälst snackade för sitt spel ock med en hos spelmän ingalunda ovanlig fåfänga om detta hyste mycket höga föreställningar. Mårten Mattsson, som inhämtat de första grunderna hos sin fader ock därefter en kortare tid spelat för en »direktör» i Simrishamn, är gehörsspelman, ock det märktes, att han för det mästa »hållit andra stämman», den han också skötte synnerligen väl. För »Pär Nebbele», grannen ock ämbetsbrodern, tycktes han ej hava hyst välvilliga känslor. »Ja vell ente fö en orm ve min egen barm», hade denne en gång yttrat, då Mårten Mattsson som yngling velat »lära noten» av honom. Mårten Mattsson citerade detta yttrande med stolt-het ock självkänsla.

Polskor.

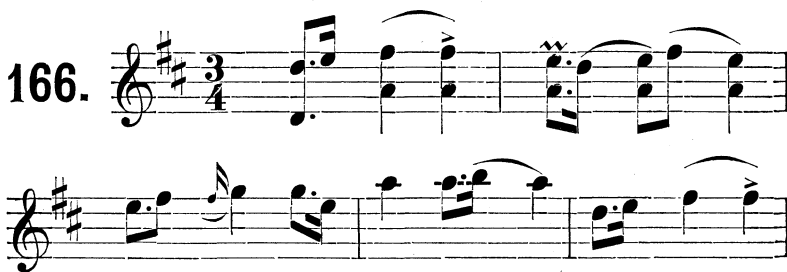
164.

Fine.

165.

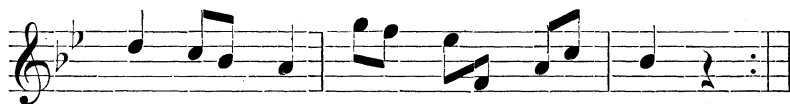
Svingedans (»Bugadans«).

Valser.

*) »Där får vara en smola känsla». (Mårten Mattssons anmärkning.)

Kadrilj.

I fråga om det disharmoniska g jfr O. Lans Brännvinspolska nr 29.

Nils Persson (»Nels Spel«).

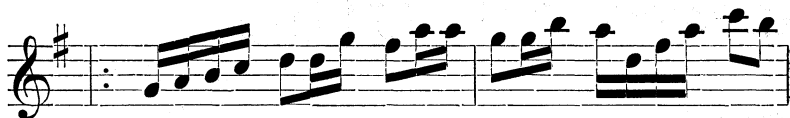
(Glemminge, Ingelstads härad.)

NILS PERSSON i Glemminge var den siste av Ingelstads härads spelmän jag besökte. Född 1814 tillhör även han en släkt, som inom sig räknat många spelmän. Fadern, farfadern ock morfadern samt två bröder voro på sin tid dugliga musikanter.

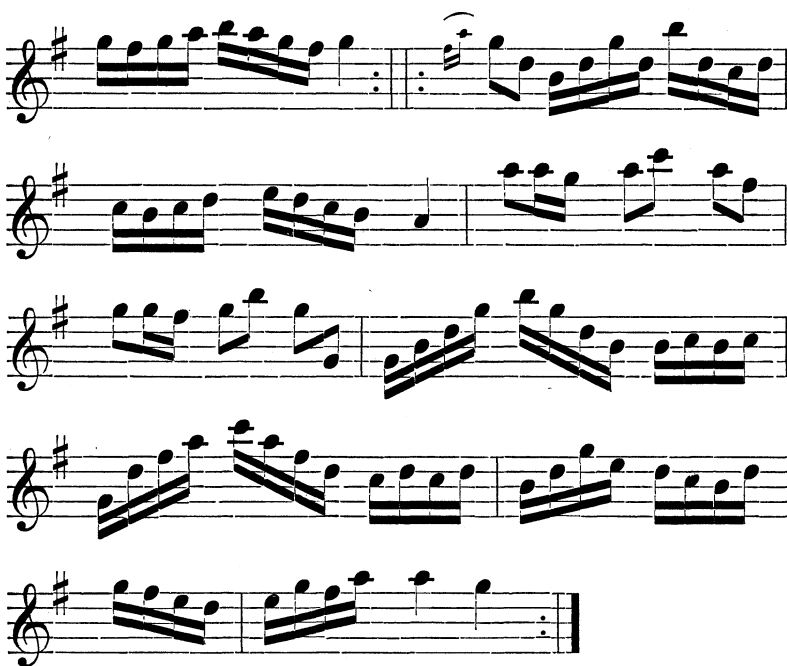
Nils Persson eller »Nels Spel», som han gemenligen kallas — en liten puckelryggig ock enögd, ytterst livlig ock gladlynt gubbe i vadmalströja ock »stackböjsor» — har med spelmanens yrke förenat skräddarens ock sitter nu å förvärvat hemman som välbärgad undantagsman. Sin repertoar hade han till största delen glömt, men det fåtal melodier jag erhöi i direkt uppteckning, kompletterades genom en notbok från 1830- ock 40-talen, den han välvilligt ställde till mitt förfogande.

Polskor.

Fine.

178.